

Mel Bonis – Pièces à quatre mains B

De Duitse uitgeverij Furore Musik Verlag legt zich sinds de oprichting in 1986 toe op het publiceren van uitsluitend muziek van en literatuur over vrouwelijke componisten. In de afgelopen kwart eeuw heeft dit al tot de herontdekking van veel interessante muziek geleid. Een van de componistes die Furore in het fonds heeft is Mel (Mélanie) Bonis (1858-1937). Deze Française liet een omvangrijk oeuvre aan pianowerken na, overwegend in romantische stijl gecomponeerd. In de negende uitgave in de Bonis-reeks van Furore is de vijfdelige *Suite en forme de Valses* (opus 35/39) samengevoegd met de *Valse espagnole 'Les Gitanos'*, opus 15 nr. 2, een verrukkelijke flamenco-dans. De bundel is geschikt voor de lespraktijk en het spelniveau komt niet boven dat van de lagere midden-trappen uit. Tegelijk stelt het dansant en smeug spelen van deze walsen behoorlijke eisen aan de spelers. Primo en secundo zijn gemiddeld van gelijke moeilijkheid. De duo's zijn geschikt om het a prima vista spel van gevorderde leerlingen zo nu en dan mee te trainen. Ondanks het tamelijk elementaire speelniveau zijn deze onderling sterk verschillende walsjes zo leuk, dat een professioneel pianoduo er gerust eens uit kan putten bij het zoeken naar een licht en toegankelijk programmaonderdeel of een aangename toegift. Aanbevolen!

CL

Furore Verlag, Kassel, Furore-Edition 10025,
www.furore-verlag.de

René Kluiving – Het labirint van James

Een aangename verrassing leverde het doorspelen op van de twaalfdelige cyclus *Het labirint van James* van de hand van de Amsterdamse pianist/pedagoog René Kluiving. De componist verbeeldt hierin op muzikale wijze de werkelijkheidservaring van zijn achtjarige zoon James. Het is een soort moderne versie van Schumanns *Kinderszenen*, in die zin dat het meer muziek over dan voor kinderen is. De stukken zijn ongetwijfeld bruikbaar en ook bedoeld voor de ietwat gevorderde leerling. Over het algemeen vallen ze gemakkelijk in de hand en worden veel patronen veelvuldig (soms wellicht iets te consequent) herhaald, zodat het instuderen relatief snel kan gaan. Aan de andere kant zijn de grepen soms wijd en in combinatie met het gevraagde legato-spel minder geschikt voor de kinderhand. Ik kan mij bovendien voorstellen dat puberende leerlingen met grotere handen deze stukken

technisch wel aankunnen, maar dat deze categorie wellicht minder affiniteit heeft met de taferelen uit het kinderleven, die Kluiving titels gaf als: 'Slapen den dromen', 'Wakker worden', 'Op weg naar school', 'Leren zwemmen in het Zuiderbad', 'Buiten spelen', 'Mama is ziek', 'In het Sarphatipark met mama', enz. Het meest geschikt lijken mij deze gevoelige en fraai geschreven en mooi uitgeven psychologische portretjes voor gevorderde volwassen leerlingen (vooral als zij zelf kinderen hebben).

De stukken zijn geschreven in een tonaal idioom, dat overwegend vroeg twintigste-eeuws aandoet. Het is enigszins verwant aan de cycli zoals Nederlandse componisten uit die tijd als Alexander Voormolen of Bernhard van den Sigtenhorst Meyer die konden schrijven, al zijn hún werken veeleer voor het podium bedoeld, en Kluivings cyclus duidelijk niet. Hier en daar schurkt Kluivings stijl tegen de lichte muziek aan, zeker in de boogie-woogie 'De zoete (kinder)inval'.

Een extra faciliteit bij deze bundel is dat het mogelijk is de interpretaties van de stukjes van de componist zelf te downloaden of *on-line* te beluisteren op de website www.amsterdammusicpress.com, waar het boekje tevens te bestellen is. Omdat de lezer daar het gehele bundeltje kan beluisteren en zo zelf kan uitmaken of het de moeite waard is het aan te schaffen, is in dat licht deze bespreking welhaast overbodig.

CL

